

Oct 30, 2022

Ieșiți din sclavie formează o națiune

David uns ca Împărat

Text biblic : 1 Samuel 16:1-13

Versețul de aur

Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă." 1 Samuel 16:7b

Introducere

O mare parte din contextul acestei lecții este împărțită cu cel din lecția trecută. Primul rege al Israelului, Saul, a fost identificat de Domnul și uns de Samuel. Dar Saul a păcătuit și nu a ascultat de Domnul (1 Samuel 13:7b-14; 15:2-33). Saul a demonstrat din ce în ce mai mult neputința de a fi rege. Drept urmare, Domnului i-a părut rău a că l-a ales pe Saul și a decis să găsească un alt rege (15:35).

Evenimentele din această lecție au avut loc în timpul domniei de 40 de ani a lui Saul, care a durat între 1050 și 1010 BC. Domnia lui David nu a început decât în 1010 BC., dar Saul și familia lui știau cu mult înainte că el nu era începutul unei dinastii în Israel (1 Samuel 23:16-17).

Contextul lecției

I. Dumnezeu alege un nou Rege.(1 Sam 16:1-3)

A. Lepădarea lui Saul (v 1)

Samuel a fost îndurerat de insuccesul și înlăturarea lui Saul. La urma urmei, succesul lui Saul ar fi fost un succes în numele lui Israel. Aceasta a fost ultima dată când Samuel l-a întâlnit pe Saul ca să-i spună că Dumnezeu l-a lepădat ca rege (1 Samuel 15:20–23, 35). Dar Saul a demonstrat că deși era cel mai frumos tânăr (9:2) era fără pricepere de a îndeplini funcția de rege în modul dorit de Domnul (15:1-11). Cuvântul lui Dumnezeu către Samuel a fost că timpul pentru jale a trecut.

B. Dumnezeu îndrumă pe Samuel (v 2-3)

Drumul către Betleem trecea prin Ghibea (1Sam 13:2) locul unde locuia Saul. Șansele erau mari ca Saul să afle ce vrea să facă Samuel, și –l va pune pe Samuel în mare primejdie. Dar Saul a fost cunoscut să aducă sacrificii Domnului în călătoriile sale, așa că Domnul ia spus ce să facă. Să poftescă la jertfă pe Isai (tatăl lui David), iar Dumnezeu î-l va îndruma ce să facă.

II. Dumnezeu alege pe David (1Samuel 16:4-13)

A. Samuel ajunge la Betleem (v 4-5)

Văzându-l că vine bătrânii cetății au alergat înaintea lui înspăimântați, neștiind ce vești le va aduce, fiindcă Samuel avea reputația de a duce vești rele. În schimb, Samuel i-a invitat pe toți la jertfă. Jertfe ca aceea a lui Solomon puteau fi aduse pe altare construite după spusele lui Dumnezeu (Ex 20:24-26) Apoi a sfințit pe Isai și pe fii lui și i-a chemat la jertfă.

B. Respingera fiilor mai în vârstă (v 6-10)

Eliab a fost cel mai mare fiu, el era de așteptat să primească o parte dublă după moartea tatălui său, dar Dumnezeu l-a respins. Tot așa a respins și pe ceilalți 7 fii mai mari. În 1 Cronici 2:13-15) sunt numiți numai cei 7 fii și doua fiice ale lui Isai.

C. Samuel alege ciobanul (v 11-13)

Este posibil ca Isai să fi socotit pe David mai nesemnificativ de aceea nu l-a chemat, sau poate el ar fi fost cea mai nepotrivită alegere. După trecerea în revistă a celor 7 frați, Samuel cere să vină și David, fiindcă nu se vor așeza la masă până nu vine și el. David este descris ca fiind un băiat cu păr bălai , cu ochii frumoși și fața frumoasă. Cu toate că păstori de oi nu a fost o profesie respectată, imaginea unui păstor a fost folosită pentru a descrie valoarea liderului. Când un preot sau împărat nu a fost cinstit mulțimea era fără de apărare, ca și oile foră de conducător (Ieremia 10:21;23-2). Când poporul a fost condus bine a fost ca și când îi conduce un păstor bun (Ps 23;Isaia 40:11; Ioan 10:1-18). Omul pe care l-a ales Dumnezeu face parte din a doua categorie.

Isai și toți cei 7 fii au fost sfințiți pentru jertfă, cu excepția unuia. Cu toate acestea Samuel insistă ca acest ultim fiu să sosească înainte de a se pune la masă. Samuel trebuie să vadă pe acest fiu înainte ca

misiunea lui să ia sfârșit.

Cu toate că Dumnezeu nu se uită la exterior, cel mai tânăr a fost un băiat chipeș. Tot așa și noi nu putem să presupunem că o persoană chipeșă este o persoană bună, sau să presupunem că o persoană nu așa de chipeșă este o persoană rea. Ce vedem pe dinafară nu este un fel de măsură o persoană. Cu toate că David nu s-a sfințit împreună cu tată și frații lui pentru sacrificiu, Dumnezeu a decis nu numai că David poate participa la masa de sacrificiu, ba chiar a putut să fie sfințit ca Împărat peste Israel.

Putem să ne imaginăm cum stăteau toți frații lui David, proaspăt spălați și îmbrăcați în cele mai bune haine, pregătiți pentru un ospăț. Din câmpie a venit acest tânăr, nespălat, mirosind a oia... și el era cel onorat. Deși acest lucru ar putea fi derutant sau chiar tulburător pentru frați sau alți care priveau, știm că Dumnezeu l-a ales pe David pe baza stării inimii lui. Deși nu curățase murdăria exterioară, în interior David avea o inimă îndreptată către Dumnezeu și gata să facă voia lui Dumnezeu.

Înainte de ungerea lui Saul și a lui David ca împărați în Israel, actul de ungere a fost folosit în primul rând pentru ordinarea preoților, sau pentru sfințirea unui obiect ca sfânt pentru Dumnezeu. În mod semnificativ, David nu a fost uns doar cu ulei, ci și cu Duhul Domnului (1 Samuel 10:6, 9-10. Această imagine ne amintește de botezul lui Isus în apă și de coborârea Duhului Sfânt la El „ca un porumbel” (Luca 3:22; Fapte 10:38). Amintirile despre David sunt potrivite și chiar intenționate în viața lui Isus. La urma urmei, Isus este împlinirea promisiunii făcute lui David despre un tron veșnic (2 Samuel 7:11b-16; Evrei 1:8-9). Chier dacă David a fost un exemplu de om imperfect și decăzut după inima lui Dumnezeu, Isus este exemplul perfect, chiar imaginea lui Dumnezeu (Colos 1:15–20)

CONCLUZII

Alegerea lui Dumnezeu a depășit așteptările umane la regalitate și mărturisește că Dumnezeu cunoaște inima omului. Suntem dezavantajați atunci când luăm decizii pe baza a ceea ce vedem. Dar vederea poate să nu se limiteze la ceea ce vedem chiar în fața ochilor noștri. Ne temem că războiul și persecuția ar putea veni peste noi, că violența înfloreste de jur împrejur; ne temem de următorul uragan, tornadă sau cutremur. Deplângem eșecurile morale ale liderilor noștri seculari și, mai ales, ale liderilor creștini.

Dar, ca și David, am fost unși cu Duhul Sfânt (2 Cor 1:21-22). Iar acest Duh ne duce nu la frică pe care o vedem, ci cu încredere la ceea ce nu vedem, cu speranță în ceea ce cunoaștem prin credință (5:7). La fel ca Samuel, de multe ori nu știm întreaga poveste sau că trebuie să facem mulți (sau chiar câțiva) pași în viitor. Pentru profet, ca și pentru noi, Domnul dă informațiile necesare pentru a putea acționa cu credință. Putem lucra cu încredere atunci când ne concentrăm să devenim mai asemănători cu Isus și să-i îndrumăm pe alții să-L iubească așa cum facem noi.

Ce trebuie să memorăm: Ce vede Dumnezeu în inima ta?